

danske samfund – ikke får nykker, kan man sige.

Dernæst er jeg enig i, at vi egentlig gør det meget godt omkring oplysningsindsatsen på integrationsforløbene, så den lovgivning, vi indførte i 1999, virker. Men jeg tror stadig, at der vil være gode takter i, at vi der lagde nogle forløb ind, hvor ikke mindst kvinderne fik bedre kendskab til deres rettigheder.

Endvidere foreslår vi, at kvindelige statsborgere, som henvender sig til politiet, fordi de har været udsat for vold, med sikkerhed får en tolk. Og det er rigtig nok, at sådan er reglerne i dag, men det, LOKK siger, er bare, at i en række tilfælde sker det ganske enkelt ikke, og det betyder, at kvinden, hvis hun i forvejen ikke har særlig meget kendskab til sine rettigheder og i forvejen er bange for myndigheder, altså ikke får sin ret. Hun får ikke skrevet ind i sine journaler, at der har været tale om vold.

Til allersidst: Jeg er enig i, at regeringen har gjort meget for at øge oplysningen i forhold til politiet og det relevante personale inden for sundhedsvæsenet, men stadig er det sådan, har jeg ladet mig fortælle, at der desværre er mennesker inden for politiet og mennesker inden for sundhedsvæsenet, der ikke ved nok om de særlige forhold, som udenlandske kvinder lever under.

Med de ord vil jeg sige tak for de faldne bemærkninger og ikke mindst tak til Socialdemokratiet, SF og til Kristendemokraterne, som jeg fornemmer bakker op om en meget stor del af forslaget. Vi er selvfølgelig parate til at gå ind og lave de ændringer, der er nødvendige, og også ændre på formuleringerne, sådan at vi f.eks. ikke kommer i strid med konventionerne. Det vil Det Radikale Venstre meget nødig lægge ryg til.

Kl. 17.05

Statsministeren sagde på sit pressemøde den 17. februar i forbindelse med fremlæggelsen af den nye stramning af udlændingelovgivningen, at han følte sig dårlig tilpas – det var ikke sådan, han formulerede det – ved, at der er så mange udenlandske kvinder, der kommer i klemme. Han sagde det på denne måde:

Kvinder, som kommer til Danmark som led i en familiesammenføring, er normalt afhængige af, at deres ægteskab består, for at de overhovedet kan beholde deres opholdstilladelse. For familiesammenførte kvinder kan et opgør med en voldelig ægtemand derfor betyde et farvel til det samfund og hele den tilværelse, som de nu har

indstillet sig på skulle være deres. Og det er naturligtvis en forfærdelig situation.

Jeg er fuldstændig enig med statsministeren. Det er en forfærdelig situation, og det er præcis baggrunden for de her to beslutningsforslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

En kort bemærkning fra fru Irene Simonsen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at høre fru Elsebeth Gerner Nielsen, om det er muligt at prøve at tage nogle helt andre briller på. Jeg er ret sikker på, at fru Elsebeth Gerner Nielsen også har set nogle af de tv-udsendelser, der har været, og måske også i det virkelige liv har oplevet nogle af de eksempler, hvor vi jo, jeg vil tillade mig at bruge ordene »ser nogle psykopatiske mænd«, som ønsker at importere nogle kvinder. De kvinder har de også en kontakt med som regel gennem et bureau og først med brevveksling. Vi har også set tv-udsendelser, hvor man ser, hvordan de tager over og besøger dem, og de etablerer en kontakt i en såkaldt klub.

Så er det, jeg godt kunne tænke mig at spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om hun virkelig mener, at de kvinder tager med herover og bliver gift med den mand med kærlighed for øje, fordi de virkelig ønsker at leve et liv med den mand, eller er det, fordi de ønsker at komme til Danmark?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg tror ikke, at kvinder, der måske ikke har den store uddannelse, og som i det hele taget ikke har særlig mange ressourcer til rådighed, kan nå at gøre sig de overvejelser, altså tænke over, hvad det er for et samfund, de kommer til, og hvad det er for en mand, de kommer til.

Til gengæld er jeg fuldstændig overbevist om, at det, hvis det blev sådan, at for de danske mænd, der finder deres kone gennem de såkaldte ægteskabsbureauer og gør det gentagne gange, ville det have en stærkt forebyggende virkning, hvis manden var forpligtet til at forsørge konen også efter en skilsmisse. Hvis der er noget, mænd har respekt for og interesse i – nu talte fru Irene Simonsen om psykopatiske mænd, jeg talte tidligere om onde mænd; jeg siger ikke, at alle mænd er onde, men nogle er – så er det penge. De vil meget nødig komme i den situation, at de skulle forsørge op til flere koner, fordi